

Νομοσχέδιο-πανδημία για τη Δημόσια Εκπαίδευση:

ΝΑ ΜΗΝ ΚΑΤΑΤΕΘΕΙ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ !

Το Υπουργείο Παιδείας, αφού με μια πρωτοφανή κίνηση ανηθικότητας κι αντιδημοκρατικής εκτροπής, εν μέσω πανδημίας, τα σχολεία κλειστά και σε πλήρη εξέλιξη την κυβερνητική στρατηγική για φίμωση και παροπλισμό του εκπαιδευτικού κινήματος, ώστε να μην υπάρξουν αντιδράσεις, έθεσε για διαβούλευση πολυνομοσχέδιο που αποδομεί το δημόσιο σχολείο κι επιτίθεται χωρίς αιδώς στα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών και τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών, ετοιμάζεται να το προωθήσει τις επόμενες μέρες στη Βουλή.

Ένα νομοσχέδιο που μέσα στην πανδημία αυξάνει τον αριθμός μαθητών ανά τμήμα στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση από 22 σε 26, ενώ στα εφταθέσια και πάνω σχολεία κλείνει τα τμήματα που έχουν κάτω από 20 μαθητές και στα διθέσια νηπιαγωγεία κάτω από 16 μαθητές, με μετακινήσεις μαθητών. Στη Δευτεροβάθμια αφήνει ανοιχτό το ενδεχόμενο αύξησης του αριθμού των μαθητών σε Γυμνάσια, Λύκεια και ΕΠΑΛ, προαναγγέλλοντας νέα Υ.Α για καθορισμό του μέγιστου και ελάχιστου αριθμού των μαθητών. Μέσα στην επερχόμενη

οικονομική, κοινωνική κρίση αλλά και το δεύτερο κύμα του κορνοϊού, η κυβέρνηση, χτυπά τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών του δημόσιου σχολείου, δυσχεραίνοντας τους όρους μάθησης, κλείνοντας δομές και υποβαθμίζοντας παραπέρα την εκπαιδευτική διαδικασία, για να εκτελεστούν οι οδηγίες του ΟΟΣΑ περί μείωσης των εκπαιδευτικών και των κρατικών δαπανών στην Παιδεία.

Χτυπάει σφοδρά τους αναπληρωτές συναδέλφους: Πολλοί θα απολυθούν και δε θα ξαναπροσληφθούν, εξαιτίας του μειωμένου αριθμού των τμημάτων που θα προκύψουν, συνάμα εκείνοι που θα προσληφθούν και δε θα αναλάβουν υπηρεσία καταδικάζονται σε διετή ή τριετή σε κάποιες περιπτώσεις αποκλεισμό από τους πίνακες. Καταγράφονται υποχρεωτικές προτεραιότητες στην κάλυψη κενών που μυρίζουν κι άλλες μεγάλες περικοπές αλλά και καταστρατήγηση δικαιωμάτων (όπως π.χ. να προηγείται η κάλυψη των κενών σε πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα των Λυκείων και μετά να καλύπτονται τα υπόλοιπα κενά). Οι άνθρωποι - βαλίτσες πετιούνται σαν στημένες λεμονόκουπες.

Την ίδια ώρα που κανένα μέτρο δεν παίρνεται για την καθολική και ουσιαστική εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής, ανοίγουν το δρόμο για την αλλοίωση του χαρακτήρα του Νηπιαγωγείου και του αναλυτικού του προγράμματος, με την εισαγωγή αυτοτελών γνωστικών αντικειμένων όπως τα Αγγλικά σε πρώτη φάση, χωρίς επιστημονική και παιδαγωγική τεκμηρίωση αλλά με ποικίλες ιδεοληπτικές και πελατειακές σκοπιμότητες.

Η νεοφιλελεύθερη λογική αντικατάστασης της ολόπλευρης γνώσης με την απόκτηση δεξιοτήτων, με προμετωπίδα τη δεξιότητα της "επιχειρηματικότητας", κυριαρχεί στο νομοσχέδιο ανοίγοντας το δρόμο για αντιδραστικές αλλαγές στα προγράμματα σπουδών όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης. Τα περίφημα «εργαστήρια δεξιοτήτων» σηματοδοτούν την πλήρη προσαρμογή των προγραμμάτων σπουδών σε νεοφιλελεύθερη κατεύθυνση, έμφαση στις δεξιότητες και όχι στη γνώση, σύμφωνα με τις λεγόμενες «ήπιες δεξιότητες» του ΟΟΣΑ.

Στην ίδια λογική και η έμφαση στην αριστεία, με αύξηση των πρότυπων και πειραματικών σχολείων, στην κατεύθυνση διαμόρφωσης σχολείων πολλαπλών ταχυτήτων και διαφορετικού θεσμικού καθεστώτος, κατά τα αγγλοσαξονικά πρότυπα.

Στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο μπαίνουν νέοι εξεταστικοί φραγμοί με αύξηση των γραπτώς εξεταζόμενων μαθημάτων (στο Γυμνάσιο προστίθενται τρία μαθήματα και από ένα μάθημα σε Β' και Γ' Λυκείου), επαναθεσμοθέτηση της Τράπεζας Θεμάτων κι επαναφορά της βάσης του 10 για την προαγωγή και απόλυση των μαθητών του Λυκείου. Πρόκειται για ένα ταξικό σχολείο που κυριολεκτικά διώχνει τα παιδιά του. Το σχολείο των λίγων, που μάλιστα γυρνάει και όπισθεν ολοταχώς, με την επαναφορά της διαγωγής και των αποβολών. Προ λίγων μηνών η Κυβέρνηση της Ν.Δ. πέρασε τροπολογία που αναγνωρίζει τα πτυχία των ιδιωτικών κολεγίων ως ισότιμα και με τη νομοθέτηση σήμερα της βάσης του δέκα για την προαγωγή και την απόλυση των μαθητών, προετοιμάζει το δρόμο για τον αποκλεισμό χιλιάδων μαθητών από το Δημόσιο Πανεπιστήμιο, ώστε να εξασφαλίσει ζεστή πελατεία στους ιδιοκτήτες των κολεγίων που αδημονούν.

Το στόχο priμοδότησης της ιδιωτικής εκπαίδευσης και κατάρτισης υπηρετεί και η επιβολή ηλικιακού ορίου στα 17 έτη προκειμένου κάποιος να εγγραφεί σε ΕΠΑΛ αποκλείοντας περίπου το 1/3 του αριθμού των μαθητών που σήμερα φοιτούν. Με τη ρύθμιση αυτή στερούνται το μορφωτικό δικαίωμα χιλιάδες απόφοιτοι γενικών λυκείων που μέχρι τώρα μπορούσαν να εγγραφούν στα ημερήσια ΕΠΑΛ για να αποκτήσουν κάποια ειδικότητα. Καταργείται, επίσης, το δικαίωμα που είχαν οι απόφοιτοι ΕΠΑΛ να φοιτήσουν σε δεύτερη ειδικότητα για να διεκδικήσουν μια επαγγελματική προοπτική. Παράλληλα, στερούνται το δικαίωμα μαθητές και μαθήτριες που εγκατέλειψαν το σχολείο στην ηλικία των 15-17 ετών να συνεχίσουν τη φοίτηση τους στα ΕΠΑΛ και να επανενταχθούν στη δημόσια εκπαίδευση. Αλήθεια, που θα πάνε όλοι αυτοί που μέχρι σήμερα μπορούσαν να λάβουν δημόσια και δωρεάν επαγγελματική

εκπαίδευση; Μήπως στα ιδιωτικά ΙΕΚ; Και ποια διαθεσιμότητα περιμένει πάλι τους συναδέλφους που διδάσκουν εκεί;

Είναι ενδεικτικό των προτεραιοτήτων της κυβέρνησης ότι «καίγεται» να θεσμοθετήσει την αξιολόγηση και την Τράπεζα Θεμάτων μέσα σε συνθήκες πανδημίας, ενώ αδιαφορεί και συγκαλύπτει τα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζει η εκπαίδευση εν μέσω πανδημίας, τα μορφωτικά ελλείμματα που συσσωρεύονται και τις ανισότητες που οξύνονται από την αδυναμία μεγάλου μέρους των μαθητών να αποκτήσουν πρόσβαση στην εξ αποστάσεως διδασκαλία. Η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας δεν ακολουθεί αυτή την απαράδεκτη τακτική απλώς και μόνο διότι διακατέχεται από ιδεολογικές εμμονές και διάθεση ρεβανσισμού από τις κατακτήσεις του εκπαιδευτικού κινήματος (Τράπεζα Θεμάτων, αξιολόγηση κλπ). Αξιοποιούν κυνικά τις σημερινές συνθήκες για να υλοποιήσουν τα αντιεκπαιδευτικά τους σχέδια. Αποτελούν μέτρα υλοποίησης των επιταγών των Ε.Ε, ΟΟΣΑ, ΣΕΒ. Είναι συνέχεια των μνημονιακών μέτρων που ψηφίστηκαν από τις προηγούμενες κυβερνήσεις. Η πλειοψηφία των ρυθμίσεων πατάνε και αντιδραστικοποιούν παραπέρα το νόμο Αρβανιτόπουλου για το Λύκειο, αλλά και το νόμο Γαβρόγλου για τις Δομές της Δημόσιας Εκπαίδευσης Τα μέτρα που επιχειρούν να περάσουν έχουν σαφές ταξικό πρόσημο: ευνοούν τα ανώτερα ταξικά στρώματα, τους σχολάρχες, τα φροντιστήρια και την παραπαιδεία.

Το κερασάκι στην τούρτα είναι η επαναφορά της αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας και της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών που ακολουθεί. Ο διακαής πόθος του ΟΟΣΑ και των θιασωτών του νεοφιλελευθερισμού παίρνει σάρκα και οστά. Ό,τι ξεκίνησε η πανδημία και η εξ αποστάσεως εκπαίδευση, ολοκληρώνεται τώρα με το πολυνομοσχέδιο. Προβλέπεται: Κατηγοριοποίηση των σχολικών μονάδων με μετρήσιμους δείκτες για όλες τις πτυχές του εκπαιδευτικού έργου, τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς του σχολείου. Προγραμματισμός και αποτίμηση του έργου της σχολικής μονάδας με τη συμμετοχή των δήμων και των γονέων, όπως επίσης και στη σύνταξη Κανονισμού Λειτουργίας της σχολικής μονάδας. Εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση από το ΠΕΚΕΣ και το ΙΕΠ. Ανάρτηση των εκθέσεων αξιολόγησης σε δημόσιες πλατφόρμες που θα κατηγοριοποιούν σχολεία και εκπαιδευτικούς.

Το σχολείο της αγοράς, το σχολείο που αντικαθιστά τη γνώση με δεξιότητες κι εκπαιδευτικούς που θα εργάζονται χωρίς ωράριο, υπηρετώντας την εκπαίδευση του φαίεσθαι και το σχολείο για λίγους είναι εδώ κι η αξιολόγηση είναι το στρατηγικό εργαλείο για την επιβολή του, για αυτό τη φέρνουν σαν τον κλέφτη μέσα στην καραντίνα, αξιοποιώντας και τη στάση συναίνεσης που κρατούν οι συνδικαλιστικές ηγεσίες.

Πρόκειται για τις ηγεσίες που έκαναν πλάτες στην προηγούμενη Κυβέρνηση να χτυπήσει τους αναπληρωτές με το προσοντολόγιο, αλλά και να εισάγει την κουλτούρα αξιολόγησης. Είναι οι ίδιες που σφύριζαν αδιάφορα, όταν η σημερινή σημερινή Κυβέρνηση εκτελούσε εν ψυχρώ τα πτυχία των ΑΕΙ αναγνωρίζοντας τα ιδιωτικά κολέγια. Που κάλυψαν πλήρως την Κυβέρνηση, τις επικοινωνιακές σκοπιμότητες και τον αυταρχισμό της στην εξ αποστάσεως εκπαίδευση, που έφερε τον κλάδο στα πρόθυρα νευρικής κρίσης.

Είναι οι ηγεσίες που και σήμερα κάνουν πλάτες σε ένα νομοσχέδιο-Αρμαγεδώνα, για το οποίο επί μια βδομάδα ψέλλιζαν ότι δεν είναι πρόπον μόνο το timing που επέλεξε η κυβέρνηση να το καταθέσει και όχι το βαθύ αντιεκπαιδευτικό του περιεχόμενο, δίνοντας χρόνο στην κυβέρνηση να προχωρά το σχεδιασμό της. Που και σήμερα δειλά και κάτω από την ασφυκτική πίεση της βάσης και των πρωτοβάθμιων σωματείων προχωρούν σε κριτική του νομοσχεδίου, αλλά αρνούνται την κήρυξη απεργίας αποχής από την αξιολόγηση-αυτοαξιολόγηση, δίνοντας κι άλλο σήμα συναίνεσης στα κυβερνητικά σχέδια.

Είναι όμως βαθιά γελασμένοι, όσοι νομίζουν ότι το εκπαιδευτικό κίνημα θα καταθέσει τα όπλα και θα παροπλιστεί μέσα στη δίνη της πανδημίας ακολουθώντας την αδράνεια των ηγεσιών. Χαιρετίζουμε τη στάση, τη δράση και τις αποφάσεις των μαχητικών πρωτοβάθμιων εκπαιδευτικών συλλόγων και όλων των συναδέλφων που έσπασαν το πέπλο της σιωπής,

φορώντας μάσκες, αλλά φωνάζοντας δυνατά στις 16 στις 24 και στις 30 του Απρίλη, έξω από τη Βουλή: ΝΑ ΤΟ ΠΑΡΕΤΕ ΠΙΣΩ ΤΩΡΑ! Τους συναδέλφους που διαδήλωσαν κάτω από δύσκολες και πρωτόγνωρες συνθήκες, παρά τις απειλές και την υπονομευτική στάση της συνδικαλιστικής ηγεσίας, θέτοντας στο επίκεντρο της συζήτησης το νομοσχέδιο-έκτρωμα και την ανάγκη για ένα κίνημα πραγματικών αγώνων για την απόσυρσή του (και όχι συμβολισμών με την παρουσία λίγων εκπροσώπων σε παραταξιακά πλάνα).

Στηρίζουμε κάθε καμπάνια κι ενημερωτική δράση, που εξελίσσεται, για τον χαρακτήρα του νομοσχεδίου και απευθύνεται σε συναδέλφους, γονείς, εργαζόμενους.

Στηρίζουμε τις αποφάσεις των 77 εκπαιδευτικών συλλόγων ΠΕ και ΕΛΜΕ για την απεργία-αποχή από την αξιολόγηση και προχωράμε με αυτές για να θωρακίσουμε το μέλλον και την αντίστασή μας.

Απευθυνόμαστε σε όλους για να βρεθούμε ξανά στους δρόμους και τις κινητοποιήσεις πιο μαζικά, πιο δυναμικά, πιο μαχητικά, ώστε να μην κατατεθεί το νομοσχέδιο στη Βουλή. Η Αγωνιστική Ριζοσπαστική Ενότητα και η Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών απευθύνουν κάλεσμα αγωνιστικής συνεννόησης και κοινής δράσης προς όλον τον κόσμο του αγώνα, τα πρωτοβάθμια εκπαιδευτικά σωματεία, όλες τις αγωνιστικές δυνάμεις του κινήματος και στις δύο Ομοσπονδίες. Το λέμε προς πάσα κατεύθυνση: Ο κλάδος πρέπει να ανεβάσει το κοντέρ της αντίστασης στους δρόμους και τις κινητοποιήσεις τις επόμενες μέρες, αλλά και να βρεθεί σε τροχιά πλήρους αποχής από το διοικητικό και εκπαιδευτικό έργο της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, για να πιέσει να μην κατατεθεί στη Βουλή και να αποσυρθεί οριστικά το νομοσχέδιο της κ Κεραμέως.

Για να μην καταργηθούν χιλιάδες τμήματα, για να μην απολυθούν αναπληρωτές, να μη γίνει το σχολείο ένα εξεταστικό κάτεργο που διώχνει τα παιδιά του, για να μην γίνει η δουλειά στην τάξη μια κόλαση κι η αξιολόγηση που δεν κατάφεραν στο παρελθόν να την επιβάλουν, να έρθει από το παράθυρο μέσα στην κόλαση της πανδημίας.

Τώρα λοιπόν πρέπει να λογαριαστούμε. Για να μην είναι αύριο αργά!